

[Finansministeren.]

skud på statsfinanserne i det kommende år. Dette overskud bliver ikke særlig betydeligt; det er budgetteret til 500 mill. kr., hvis de forventede besparelser og denne lovgivning gennemføres. Men jeg vil gerne føje til, at det krav, som tjenestemændene mener at have til en lønningsreform, er der ikke taget stilling til i det budgetforslag, der blev forelagt i efteråret, og det er klart, at hvis dette krav skal opfyldes i indeværende finansår, hvad regeringen regner med, vil det yderligere udhule disse 500 mill. kr. i statsoverskud. Hertil kommer naturligvis også andre krav, som vi tænker på, hvis vi skal have en reserve overhovedet i det kommende finansår.

Jeg synes derfor, det er min pligt at oplyse tingets medlemmer om, at samfundsøkonomisk, nationaløkonomisk, kan ethvert skridt diskuteres i forventning om, hvad der vil ske i de kommende måneder; men jeg vil ikke anse det for at være ansvarligt at gennemføre en finanspolitik her i marts måned, der ikke indeholder i hvert fald nogle midler som overskud for statskassen. Det er også efter mit personlige synspunkt i alle tilfælde uønsket at belaste befolkningen med yderligere byrder; men vi må anse det for at være en nødvendig lovgivning, og enhver regering må til syvende og sidst handle under nødvendighedens lov.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg vil gerne i anledning af hr. Aksel Larsens bemærkninger gøre opmærksom på, hvad der er fremgået ikke blot af et par referater i dag, men også af tidligere omtale i dagspressen — jeg henviser til Aktuelt for en uges tid siden — at naturligvis har spørgsmålet om, hvilke ledsageforanstaltninger der måtte følge af et positivt resultat af forhandlingerne imellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer, været berørt i regeringens drøftelser med disse. Det har været sagt til de to hovedorganisationers formænd, at de kunne drøfte spørgsmålet om en lønmæssig resignation ud fra en forudsætning om, at hvis de nåede frem til et positivt resultat, som regeringen kunne være enig i, ville en tilsvarende ordning blive søgt gennemført for tjenestemændene og andre lønmodtagergrupper. Det er klart, at dette måtte forudsætte drøftelser med de pågældende,

men sådanne ville altså blive taget op. Det er videre blevet sagt klart til dem, at de kunne drøfte ud fra en forudsætning om, at indtægter af ikke-lønmæssig karakter ville få pålagt tilsvarende byrder i form af en merindkomstbeskatning. På disse punkter tror jeg, det er berettiget at sige, at man ikke har henvist hovedorganisationernes formænd til at drøfte uden kendskab til, om det, man nåede frem til, ville blive isolerede foranstaltninger, eller om den øvrige del af befolkningen ville blive behandlet tilsvarende.

Når vi nu står ved afslutningen af behandlingen af indkomstpolitiske spørgsmål, der munder ud i et resultat, som vel de fleste af os — jeg ved ikke, om hr. Aksel Larsen hører til i den forbindelse — har en fornemmelse af ikke er det ideelle, vil jeg tilføje, at det vel nok er sådan, at man har arbejdet lidt for meget med den sidste decimal i de regnestykker, som skulle angive lidt om, hvor stærkt den ene og den anden befolkningsgruppe blev belastet. Skulle vi ikke her ved afslutningen konstatere, at den lønmodtager, der i år har samme beskæftigelsesgrad som i fjor, kan forudse en indkomststigning på et sted mellem 10 og 15 pct., og over for dette pålægges der ham altså fra lovgivningsmagts side en byrde i form af 2,5 pct. ekstra moms. Jeg ville gerne, om denne diskussion kunne munde ud i, at man trods den utilfredshed, som fra mange sider, også fra regeringens og jeg forstår det største oppositionspartis side, er kommet til udtryk over, at man ikke nåede frem til en konstruktiv indkomstpolitik, vil huske dette i den tid, som kommer; de indkomstpolitiske problemer vil desværre nok blive ved med at være aktuelle.

J. O. Krag: Jeg takker arbejdsministeren for svaret, selv om det ikke var til mig, men til hr. Aksel Larsen. Jeg ved ikke, om der i arbejdsministerens svar lå en antydning af, at man måske fra regeringens side har sagt mere til organisationsformændene, end det er offentligheden bekendt; hvis det er tilfældet, var det måske en god idé at offentliggøre, hvad man har sagt.

Jeg giver ikke så farlig meget for arbejdsministerens regnestykke om, at de 2,5 pct. er et lille offer for lønmodtagerne. Sagen